

NAGY GÁBOR MIKLÓS

Kor, bor, irodalom

*Meg kell érni a borra, ha értékelni szeretnéd.
Sok-sok csalfa fehér, s huncut, móka-rozé
bort kell megkóstolnod, amíg elszállnak az évek,
s míg a nehéz vöröset értékelni tudod.*

*Épp így érnek a múltó korral benned a könyvek.
Krúdy akár az aszú. Márai szürkebarát.
Szentkuthy inkább merlot, testes, benne ribizli
sejlik, málna ize, s enyhén kis karamell.*

*Míg fiatal vagy, hallgat a mély bor, karcos az élmény.
Könnyed könyvet akarsz s andalító borokat.
Aztán bölcsülsz egyre a száraz, telt vörösekkel,
s értékelni tudod Szentkuthy mondatait.*

Két könnyű disztichon

*Friss ez a csalfa rozé, szeder ízével pezseg éppen...
Könnyű nyári ebéd – s szinte itatja magát.
Rajnai rizlingből habzó nagyfröccs poharamban:
nyárestén lazítás kint a diófa alatt.*

Paratölgyek

*Oly pőrén szomorúak a százéves paratölgyek,
állnak a szikkadt domb tetején, ritkás ligetekben,
kérgüktől megfosztott törzssel, felkopaszítva.*

*Épp embermagasan pőrék és vérvörösek, s úgy
állnak, mintha lenyúzott bőrük alatt eleven seb
égne, sajogna, de lassan gyógyul közben a kéreg.*

*Két-háromszáz évig élének a hű paratölgyek,
újra meg újra, kilencévente lenyúzva a kérgük,
mégis mindig újra növesztik a rőt sebeikre.*

Ezt ne feledd, amikor bort bontasz majd vacsorához!